

О, ніжно-ніжно...

Еміль Верхарн

О, ніжно-ніжно, ще ніжніше,
Заколисай мене в своїх руках;
Мое холодне чоло, кригу на устах
Зогрій так ніжно, ще ніжніше.

Цілуючи в уста, скажи мені
Своє признання в час ранковий,
І хай дзвенять твої пісні
Про те, що більшої нема любові.

День тягнеться важкою колією; сні
Переїжджають ніч глибокою гарбою;
А дощ у вікна б'є своєю пеленою,
На обрій випливають хмари, мов човни.

О, ніжно-ніжно, ще ніжніше,
Заколисай мене в своїх руках,
Розвій мій скорбний усміх на устах;
Ніщо не гріє лагідніш, тепліше
За тебе; ти — моя зоря,
Що сяє ніжними словами.
Я знов здоровий, і далекими шляхами
Щоденна праця котить за моря
Мій дух,
Щоб жить одним простим бажанням
Буть вічно юним, нездоланим,
Брать щастя з життедавчих рук.

Переклад: Микола Терещенко